

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**In hoc corpore continentur tripartite historie ex Socrate
Sozomeno et Theodorico in vnu[m] collecte et nuper de
greco in latinu[m] translate libri numero duodecim ...
Cassiodori senatoris iam ...**

Cassiodorus, Flavius Magnus Aurelius

Augustensis, [ca. 5.II.]1472

Capitula eiusdem libri

[urn:nbn:de:bsz:31-323790](#)

quibus ostendebat eum Christum bellum esse magnitudinem gestum in Italia barbaros induisse. Repente religione mutata cum prius Christianum putaret semet ipsum pontificem nominavit et veniens ad tepla paganos sacrificabatur subiectisq; talia colere suadebat. Cungo Constantino Christum bellum pacatum Antiochia moraretur sperans ille quod sine bello posset illiricum detinere. ad eos agebat iter dicens se velle Constantio satissimamente tangere non potest sed h; voluntate militum infulas imperij suscepisset. Dicit itaque quod dum ad hos terminos accessisset videmus collecta circa occasum pliadas vias denuo fuisse prolatas. insuper etiam imbre ex aere descendente in eius veste simul et ceterorum guttas singulas crucis formasse signacula. Hoc factum videbatur et ipse et alijs quod borris ex tempore illatis bonum ei pandere ostendit. Imber autem cadens vestem super quam ceciderat roboretur. alij vero dicebant viarum signum precium tempore significare predicationem impatoris ad instar huiusmodi botryorum et parvum Christum ei fore impium. Porro de cruce dicebatur primum ostendere hoc signum quod sit celeste dogma Christianorum et oporteat signari cunctos crucis indicio. Unde cognoscitur quia diversi interpretati quod dixerat impator. veritate fraudati non sunt. Vtrumque enim oportune dictum sequens temporis ostendit. Cum audiret itaque Constantinus ut se venire Julianum. instructione belli parthici derelicta Constantinopolim veniebat.

SOCRATES,

Tunc scribis inter ciliicas atque cappadocias nimia contagione appoplexie passione defundatur. consulatu tauri et florenti tercia die nouembris mensis anno vite sue quadragesimo et quinto ex quibus tredecim cum pre regnauit. vigintiquattus post illum. Sozomenus.

Vero defuncto Julianus quidem iam thracias obtinebat. Et non per multum Constantinopolim venies appellatur impator.

Historie tripartite liber quartus explicit.

Eiusdem historie liber sextus Incipit. Capita eiusdem libri. De Juliani genere discipulis et quomodo puenerit ad impium. Primus. Quod Julianus ad ritum deueniret paganos et de sacrificiis idolop. ij. Quomodo etiam anno impium latenter fuisse paganus. iij. Quam fuisse paganus infensus. iiiij. Quia initio imperij sui magis pugnat Christianis. v. Quomodo Maris episcopus chalcedonie in facie redarguerit Julianum. vij. Quia eos qui fuerant deportati a Constantino resuocauit. viij.

De seditione apud alexandriā ora contē paganos, Octauum.
Quomō alexandrinus Georgius sit extinct?, Nonum.
Quia iulian⁹ ecclias clausit & ecclie ornamenti diripiuit. x.
De Eusebio neccario & Zenone martirib⁹, xi.
De hilarione monacho et crudelitate heliopolitan⁹ et arethosionū
contra xpianos et de marco epo ei⁹g martirio. xii.
De macedonio theodolo et daciano martirib⁹. xiii.
De Basilio martire et Eusichio, xiv. i phenice, xv
Quae ī gaza vñ xpianos crudeliē sint cōmissa atq̄ sebastia nec non se
De simulacro androgino a paganis in ecclia constituto. xvij.
De legib⁹ quas iulian⁹ conē xpianos posuit, xvij.
De reditu athanasij ad alexandriā. xviij. athanasio celebrato. xx.
De lucifero et eusebio. xix. De concilio apud alexandriam cū
De differētia substātie et substītētie. xxj.
Pars libri athanasij de satisfaciōe fuge. xxij. erit indignat?. xxij.
Quia eusebi⁹ veniēs antiochij p̄p̄ paulinū diuīsū vidēs p̄plm fu.
De hilario pictaviense xxij De macedonianis. xxv.
Quia iulian⁹ quoq̄ persecutus sit athanasij. xxvij.
Quomodo iulian⁹ fuerit zizicū p̄p̄ paganitatis cultū. xxvij.
De Ecio epo bostrēsi. xxvij. Quia iulian⁹ precepit ut bñm
xpianos ritū etiā pagani oratiōes et elemosinas facerent et decimā
templis offerrent et cetera que christianis moris ē adimplerent. xxix.
Quib⁹ modis locut⁹ ē paganitatē extollē & milites idol̄ īdiare. xxx.
De corpe m̄ris babile et de simulacro appollis fulmīe oēmato. xxxj.
De publicatione vasorum ecclasticorū et quō iulian⁹ prefedus et fe.
lix annibilantes ecclias diuinitūs sint puniti. xxxij.
Quomodo apud antiochiam sacerdotis fili⁹ est conuersus. xxxij.
Quomodo iulian⁹ aq̄s immolaticjs vniuersa poluerit eiḡ restite.
rit iuuencius et maximinus. xxxij.
Quomodo valentinianus qui post eū impauit p̄ asp̄ione immo.
laticie aque ministrum p̄cussit templi. xxxv.
De artennio martire et publia abbatissa. Tricesimumsextum.
De Basilio atq̄ Gregorio. xxxvij.
De his qui amore pecunie a fide declinauerūt. xxxvij.
Quomodo iulian⁹ pecunias abstulit xpianis. xxxix.

Quomodo ab antiochenis irrisus sit. xl.
 De simulacro xp̄i quod depositum iulianus. xli.
 De beneficio herbe que nascitur simulacrum xp̄i et miraculis que per loca diuersa pro nomine xp̄i sunt. xliv. limos, xliij
 Quomodo iudeos iulianus armaverit de christianos et de templo hieroso
 De bello partico et quomodo illic iulianus prexit. xlviij.
 Quomodo iulianus mox eius morte auctor audiret pronunciat, xlvi.
 De consulatu iuliani dicato. Quadragesimum sextum.
 De peremptione iuliani, xlvij.
 Que magie post mortem eius inveniente sunt. xlviij

VNC. ISITVR. DE. IULIANO

In pauca dicenda sunt eius genere ac disciplina et quomodo venerit ad imperium. Constantinus qui bizantium suo nomine constantinopolis appellavit duos habuit ex eodem patre non ex eadem matre germanos; quorum unus dalmatius alter constantius vocabatur. Et dalmatius quem habuit sui nomine filium Constantius autem duos habuit natos Gallum et iulianum. Post mortem Constantini conditoris constantinopolitane civitatis dum milites iumentum dalmatum permisissent tunc et isti defuncto iam patre pene mortis periculo cum dalmatio sustinuerant nisi gallum quidem egritudo quae putabatur ineuitabilis liberasset iulianum etas infantis. Erat enim annorum octo, cum ab eis seruus impatoris quievisset. Gallus circa ephesum apud doctores erat ubi etiam a progenitoribus possessiones habebant. Porro iulianus crescens in auditoriis constantinopolitanis orbis exercebat in basilica ubi doctores erant habitu pruato procedens. Habebatque eunuchum nomine mardonium grammaticum Nicodemum laconensem rhetorican vero legebat apud cubulum sophistam tunc christianum. Quod prouidentia quippe Constantini gestum est ne apud paganus sophisticam leges ad eius substitutis dogmata declinaret. Erat enim iulianus ab inicio christianus. Cumque in lectione proficeret fama per populum volitabat quia posset etiam romanam gubernare rem publicam. Quod dum latius panderetur estuationes induxit impatori constantio. Quamobrem abstinuit eum ab urbe regia et misit in comediam precipies ne veniret apud libanum sophistam syrum. Tunc enim libanius a pedagogis constantinopolitanis expulsus est.